

BULLA OGŁASZAJĄCA
JUBILEUSZ ZWYCZAJNY
ROKU 2025
FRANCISZEK
BISKUP RZYMU
SŁUGA SŁUG BOŻYCH

WSZYSTKIM, KTÓRZY PRZECZYTAJĄ TEN LIST
NIECH NADZIEJA NAPEŁNI SERCE

Bulla pod wskazanym linkiem

www.vatican.va/content/francesco/pl/bulls/documents/20240509_spes-non-confundit_bolla-giubileo2025.html

Słowo „**Jubileusz**” pochodzi od instrumentu, którym posługiwano się by obwieścić jego początek; jest to yobel tj. - barani róg, którego dźwięk obwieszczał Dzień Przebłagania (Jom Kippur), który obchodzono co rok. Szczególnego znaczenia nabiera, gdy zbiega się z początkiem roku jubileuszowego. Pierwszą ideę na ten temat znajdujemy w Biblii:

Policzysz sobie siedem lat szabatowych, to jest siedem razy po siedem lat, tak że czas siedmiu lat szabatowych będzie obejmował czterdzieści dziewięć lat. Dziesiątego dnia, siódmego miesiąca zatrąbisz w róg. W Dniu Przebłagania zatrąbicie w róg w całej waszej ziemi. Będziecie święcić pięćdziesiąty rok, oznajmijcie wyzwolenie w kraju dla wszystkich jego mieszkańców. Będzie to dla was jubileusz – każdy z was powróci do swej własności i każdy powróci do swego rodu. Cały ten rok pięćdziesiąty będzie dla was rokiem jubileuszowym – nie będziecie siać, nie będziecie żąć tego, co urosnie, nie będziecie zbierać nieobciętych winogron, bo to będzie dla was jubileusz, to będzie dla was rzecz święta. Wolno wam jednak będzie jeść to, co urosnie na polu. Księga Kapłańska 25, 8-13

Został zaproponowany jako okazja do przywrócenia prawidłowej relacji z Bogiem, między ludźmi i z całym stworzeniem; obejmował przebłaganie za grzechy, powrót do swej własności i odpoczynek całej ziemi.

Idee roku jubileuszowego

Pierwszy rok jubileuszowy ogłosił Papież Bonifacy jako pierwszy VIII

w 1300 roku ogłosił rok Jubileuszowy i miał być obchodzony co 100 lat, później okres ten skrócono do 50 lat, z czasem obchodzono co 33 lata (lata życia Jezusa), a obecnie co 25 lat. W historii Kościoła znajdujemy jednak specjalne okazje, dla których papieże decydowali się na ogłoszenie Nadzwyczajnego Roku Jubileuszowego jak uczynił to papież Franciszek ogłaszając Rok Miłosierdzia. Zwyczajowo w raz z otwarciem roku jubileuszowego następuje otwarcie Świętej Bramy, / Porta Sancta / , która znajduje się w kościołach jubileuszowych np. bazylice św. Piotra w Rzymie. Po zakończeniu jubileuszu brama zostaje zamurowana, a papież pozostawia „testament” dla swojego następcy na Urzędzie Piotrowym. Rok jubileuszowy ogłaszany jest tak dla Kościoła powszechnego jak dla diecezji, z okazji ważnych wydarzeń dla danej wspólnoty lub dla podkreślenia prawdy wiary. Szczególną oznaką lat jubileuszowych jest możliwość uzyskania odpustu w wyznaczonych kościołach. W czasie trwania roku jubileuszowego podejmowane są też różne inicjatywy. W ten sposób Rok Święty staje się możliwością pogłębienia wiary: przez nawrócenie, dobrze odprawioną spowiedź świętą, oraz zaangażowania się na nowo w życie wspólnoty parafialnej oraz osobiste świadectwo chrześcijańskie.

*Spíritus Dómini super me; evangelizáre paupéribus misit me, et
prædicáre annum Dómini accéptum*

Jubileusz Roku 2025 odbędzie się pod hasłem „**Pielgrzymi nadziei**”. W ramach jego obchodów w Watykanie zostaną zorganizowane m.in. spotkania, dedykowane różnym grupom społecznym, jako że w roku jubileuszowym wszyscy wierni są w szczególny sposób zaproszeni do odbycia pielgrzymki do Grobu św. Piotra

logo Jubileuszu Roku 2025

Cztery kolorowe postaci, symbolizujące narody z czterech stron świata, trzymające się krzyża-kotwicy wśród fal.

Jubileusz - drzwi do nadziei

brama jubileuszowa - Bazylika św. Piotra w Watykanie

Dlaczego jubileusz rozpoczyna się od otwarcia drzwi?

Drzwi symbolizują ruch od zewnątrz do wewnątrz, od zamknięcia do otwarcia. Odnosi się do przejścia, do przejścia, do którego każdy człowiek jest powołany, od grzechu do łaski. To sam Jezus mówi: «Ja jestem bramą» (J 10, 7), a zatem przejście przez Drzwi Święte oznacza przejście przez Jezusa i przyjęcie przez Jego miłosierne objęcia.

brama jubileuszowa - Bazylika Matki Bożej Większej w Rzymie

brama jubileuszowa - Bazylika Św. Jana na Lateranie w Rzymie

brama jubileuszowa - Bazylika Św. Pawła za murami w Rzymie

Symboliczny wymiar drzwi, to czas, jaki mamy na przygotowanie się do Jubileuszu, hasło, które Papież Franciszek wybrał dla Jubileuszowych Pielgrzymów Nadziei, są narzędziami, pomysłami i okazjami, aby zajrzeć w głąb siebie i przekroczyć te wewnętrzne drzwi, które od dawna zamurowaliśmy w obawie przed cierpieniem. **Pan Jezus, mówi nam: «Ja jestem bramą»** i ufajmy: za każdymi zamurowanymi drzwiami serca nie ma w rzeczywistości ciemności i śmierci, ale jest On, który zawsze na nas czekał, aby nas objął i uzdrowił z naszych ran.

Modlitwa wstawiennicza: „Ojcze, w swoim miłosierdziu wysłuchaj próśb Twoich dzieci. Na drodze, która prowadzi nas do Jubileuszu roku 2025, odnów naszą wiarę i pomnóż w nas nadzieję oraz miłość, pomagając nam być świadkami Twojej miłości w świecie”.

Modlitwa uwielbienia: „Wysławiamy Cię, Panie, za Twoją nieskończoną dobroć. W czekającym nas Jubileuszu otwórz nasze oczy na piękno Twojego stworzenia, aby nasze serca mogły cieszyć się z zachwytu nad wielkością Twoich dzieł”

Modlitwa dziękczynna „Dziękujemy Ci, Boże, za wszelkie dobro i otrzymane dary. W tym czasie przygotowania do Jubileuszu naucz nas rozpoznawać Twoją obecność w każdej chwili naszego życia, przyjmując każdy dzień jako dar Twojej miłości i miłosierdzia”.

Modlitwa błagalna: „Panie, źródło wszelkiej mądrości, prowadź nas w tym Roku poświęconym modlitwie drogą, która doprowadzi nas do świętowania kolejnego Jubileuszu. Daj nam otwarte serca i oświecone umysły, abyśmy zrozumieli i w pełni doświadczyli darów miłosierdzia i przebaczenia”.

W rzymskich katakumbach Pryscylii można zobaczyć wyryte słowa: „Pax tibi” („Pokój tobie”) i „Pax tecum” („Pokój z tobą”), a obok kotwicę, która swoją konstrukcją przypominała krzyż. Piszący w IV wieku Asteriusz z przydomkiem „Sofista” mówi o modlitwie Psalmów jako kotwicy dla chrześcijanina: „Gdy wszystkie okręty błędzą [po morzu] a życiem rzucają fale nieszczęścia, aby chrześcijanin nie zginął z bezbożnym, Dawid dał mu słowa Psalmu, jakby zbawcą kotwicę dla statku miotanego gwałtownymi wichrami. Jak sternik [wierzący] kieruje ku niebu swoje wołanie: «Wybaw mnie, bo osacza mnie zgraja złoczyńców»” (Kazanie o Ps 21,17).

Kotwica, jako przedmiot ze świata żeglugi, wyraża pewność i przekonanie właściwe chrześcijańskiej nadziei: Bóg w Chrystusie nie tylko postanowił o zbawieniu człowieka, ale już go dokonał. Ten fakt symbolizuje „kotwica zbawienia”, którą jest Jezus zjednoczenie z Chrystusem daje pewność ostatecznego zwycięstwa. Chrześcijanin to człowiek ugruntowany nie tylko w nadziei, ale również w wierze. Epifaniusz z Salaminy pisze pod koniec IV wieku dzieło przeciwko błędom w pojmowaniu wiary i nadaje mu znamienity tytuł: „Anchoratus” czyli „Zakotwiczony (w prawdzie)”. Pojawia się też jako atrybut świętych związanych z morzem. Dodano ją więc św. Mikołajowi z Myry, którego żeglarze od początku uważali za swego patrona. Pojawia się również w ikonografii św. Klemensa Rzymskiego, papieża. Tradycja głosi, że ten następca św. Piotra został wrzucony w głębiny morskie z kotwicą u szyi, ponosząc w ten sposób śmierć za Chrystusa. Od XV wieku kotwica stała się symbolem drugiej cnoty Boskiej – nadziei. Symbolizuje więc Boga, który towarzyszy nam podczas całej ziemskiej „przeprawy”, podtrzymuje nas swoją miłością. Przypomina, że dla ucznia Jezusa nie ma sytuacji beznadziejnej i straconych pozycji, ani miejsca na rozpacz. Kotwica pozwala również na bezpieczne zatrzymanie się na bezkresnym morzu życia, które potrafi zaskakiwać wichrami, niebezpieczeństwami i sztormami. Dzięki wierze wiemy, że gwarantem nadziei jest sam Bóg, na którego zawsze możemy liczyć. Św. Teresa z Ávili mówiła „*Niech nic cię nie smuci, niech nic cię nie przeraża. Wszystko mija, lecz Bóg jest niezmienny. Cierpliwością osiągniesz wszystko, a temu, kto posiadał Boga, niczego nie braknie. Bóg sam wystarczy*”.

*W bulli ogłaszającej Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia w 2015 roku papież Franciszek podkreślił, że w tym kontekście odpust nabiera „szczególnego znaczenia” (Misericordiae vultus, 22), gdyż miłosierdzie Boże „staje się odpustem Ojca, który poprzez Kościół — Oblubienicę Chrystusa — dociera do grzesznika, któremu udzielił już przebaczenia, i uwalnia go od wszelkich pozostałości skutków grzechu” (tamże). Podobnie i dzisiaj Ojciec Święty oświadcza, że dar odpustu „pozwala nam odkryć, jak nieograniczone jest miłosierdzie Boga. To nie przypadek, że w starożytności termin „miłosierdzie” był używany zamiennie z terminem „odpust”, właśnie dlatego, że ma wyrażać pełnię Bożego przebaczenia, które nie zna granic” (Spes non confundit, 23). **Odpust jest więc łaską jubileuszową.** Dlatego też z okazji Zwyczajnego Jubileuszu roku 2025, z woli Papieża, ten „Trybunał Miłosierdzia”, do którego należy rozporządzanie wszystkim, co dotyczy udzielania i korzystania z odpustu, zamierza zachęcić dusze wiernych do karmienia się pragnieniem uzyskania odpustu jako daru łaski, właściwego i unikalnego dla każdego Roku Świętego, i ustanawia następujące wymogi, aby wierni mogli skorzystać z „przepisów umożliwiających uzyskanie i skuteczne praktykowanie jubileuszowego odpustu” (Spes non confundit, 23). Podczas Zwyczajnego Jubileuszu roku 2025 pozostaje w mocy każdy inny udzielony odpust. Wszyscy wierni naprawdę pokutujący, wykluczający wszelkie przywiązanie do jakiegokolwiek grzechu i poruszeni duchem miłosierdzia, którzy w Roku Świętym oczyścili się poprzez sakrament pokuty i pokrzepili się Komunią Świętą, będą modlić się zgodnie z intencjami Papieża, ze skarbca Kościoła będą mogli uzyskać odpust zupełny, odpuszczenie i darowanie swoich grzechów, który będzie można także zyskać dla dusz czyścicowych, dokonując jednego z wymienionych niżej dzieł:*

Pielgrzymowanie

Wierni, pielgrzymi nadziei, będą mogli uzyskać odpust jubileuszowy udzielony przez Ojca Świętego, jeśli odbędą pobożną pielgrzymkę: w kierunku dowolnego świętego miejsca jubileuszowego: tam pobożnie uczestniczyć we Mszy Świętej (o ile przepisy liturgiczne na to pozwalają, będzie można przede wszystkim korzystać z formularza Mszy właściwej Jubileuszowi bądź Mszy w różnych potrzebach: o pojednanie, o odpuszczenie grzechów, o uproszenie miłości i o zachowanie pokoju i

sprawiedliwości); we Mszy przy udzieleniu sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego lub w Sakramencie Namaszczenia Chorych; nabożeństwie Słowa Bożego; Drodze Krzyżowej; różańcu; recytacji hymnu Akatystu; nabożeństwie pokutnym, zakończonym indywidualną spowiedzią penitentów, zgodnie z aktem pokutnym.

W Rzymie: do co najmniej jednej z czterech Papieskich Bazylik Większych: św. Piotra na Watykanie, Najświętszego Zbawiciela na Lateranie, Matki Bożej Większej, św. Pawła za Murami; w Ziemi Świętej: do co najmniej jednej z trzech bazylik: Grobu Świętego w Jerozolimie, Narodzenia Pańskiego w Betlejem, Zwiastowania Pańskiego w Nazarecie; w innych okręgach kościelnych: do kościoła katedralnego lub innych kościołów i miejsc świętych wyznaczonych przez ordynariusza miejsca. Biskupi uwzględnią potrzeby wiernych i samą możliwość zachowania nienaruszonego znaczenia pielgrzymki, z całą jej mocną symboliką, zdolną ukazać nagłą potrzebę nawrócenia i pojednania; ***W pobożnym nawiedzeniu miejsc świętych*** wierni będą mogli uzyskać podobnie odpust jubileuszowy, jeśli indywidualnie lub w grupie, pobożnie nawiedzą dowolne miejsce jubileuszowe i tam przez odpowiedni czas odprawią adorację eucharystyczną i rozmyślanie, kończąc modlitwą „Ojcze nasz”, Wyznaniem wiary w jakiegokolwiek dopuszczonej formie i modlitwą do Maryi, Matki Bożej, aby w tym Roku Świętym wszyscy „mogli doświadczyć bliskości najczulszej z mam, która nigdy nie opuszcza swoich dzieci” (Spes non confundit, 24).

Z okazji Roku Jubileuszowego, oprócz wyżej wymienionych znamiennych miejsc pielgrzymkowych, będzie można nawiedzić także inne miejsca święte, na tych samych warunkach: w Rzymie: Bazylika Świętego Krzyża z Jerozolimy, Bazylika św. Wawrzyńca za Murami, Bazylika św. Sebastiana za Murami (zdecydowanie zaleca się pobożne nawiedzenie zwane „Pelgrzymką do Siedmiu Kościołów”, tak drogą św. Filipowi Nereuszowi), Sanktuarium Bożego Miłosierdzia – Kościół Santo Spirito in Sassia, Kościół św. Pawła przy Trzech Źródłach – miejsce męczeństwa Apostoła, Katakumby chrześcijańskie; kościoły trasy jubileuszowej Iter Europaeum oraz kościoły poświęcone Patronom Europy i Doktorom Kościoła (Bazylika Santa Maria sopra Minerva, Kościół Santa Brigida przy Campo de' Fiori, Kościół Matki Bożej Zwycięskiej, Kościół Trinità dei Monti, Bazylika św. Cecylii na Zatybrzu, Bazylika św. Augustyna na Polu Marsowym); w innych miejscach na świecie: dwie papieskie bazyliki mniejsze w Asyżu: św. Franciszka i Najświętszej Marii Panny od Aniołów; papieskie bazyliki: Santa Casa w Loreto, Matki Bożej

Różańcowej w Pompejach, św. Antoniego w Padwie; każda bazylika mniejsza, katedra, kościół konkatedralny, sanktuarium maryjne oraz dla dobra wiernych każda wyróżniająca się kolegiata lub sanktuarium wyznaczone przez każdego biskupa diecezjalnego.

Dziewięć dzieł miłosierdzia i pokuty

Wierni będą mogli uzyskać odpust jubileuszowy, jeśli udadzą się w celu odwiedzenia i poświęcenia właściwego czasu braciom znajdującym się w potrzebie lub w trudnej sytuacji (chorym, więźniom, samotnym osobom starszym, niepełnosprawnym...), pielgrzymując niejako do obecnego w nich Chrystusa i wypełniając zwykłe warunki duchowe, sakramentalne i modlitewne. Wierni bez wątpienia będą mogli te odwiedziny powtarzać w ciągu Roku Świętego, uzyskując za każdym razem odpust zupełny, nawet każdego dnia. Jubileuszowy odpust zupełny można osiągnąć także przez działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który jest jakby duszą Jubileuszu, odkrywając na nowo w szczególności pokutną wartość piątku: powstrzymanie się w duchu pokuty przynajmniej przez jeden dzień od błahych rozrywek, połączona z przekazaniem odpowiedniej pomocy ubogim; wspieranie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym, zwłaszcza na rzecz obrony i ochrony życia na wszystkich jego etapach oraz samej jakości życia.

Jubileusz niech będzie Rokiem Świętym, charakteryzującym się nadzieją, która nie gaśnie, nadzieją w Bogu”. „Niech moc nadziei wypełnia naszą terażniejszość, w ufnyim oczekiwaniu na powrót Pana Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie cześć i chwała teraz i na przyszłe wieki” – *pisze papież na zakończenie bulli ogłaszającej Jubileusz roku 2025.*